

Kairos Palestina – det palestinska kristna initiativet

Ett sanningens ögonblick: Tro i folkmordets tid

Vi ser fram emot den dag då vi får leva i frihet i vårt land, tillsammans med alla jordens invånare, i sann fred och försoning – grundat på rättvisa och jämlikhet för hela Guds skapelse, där "trofasthet spirar ur jorden, rättvisa blickar ner från himlen". (Psaltaren 85:10)

Inledning

§1

Vi, det palestinska kristna ekumeniska nätverket, publicerade 2009 *Kairos Palestine Document* – "Ett upprop om tro, hopp och kärlek från hjärtat av det palestinska lidandet". Kyrkoledarna i Jerusalem hörde denna vädjan, välkomnade den och erbjöd sitt stöd. Dokumentet fick också stor genklang, både lokalt och internationellt. Då, precis som nu, samlades vi – kvinnor och män, präster och lekmän – från olika kyrkofamiljer i Palestina. Efter bön och reflektion över vårt folks lidande under ockupationen sände vi ut detta rop av hopp där det saknades hopp, och bekräftade vår tro på Gud och vår kärlek till vårt hemland, övertygade om att vår kamp i slutändan handlar om människoliv och mänsklig värdighet.

§2

Vi lever nu i en tid där folkmord, etnisk rensning och tvångsförflyttningar utspelar sig inför världens ögon. Denna tid kräver en ny hållning som inte liknar någon tidigare. Det är både ett avgörande ögonblick och ett ögonblick av sanning. I dag förnyar vi vår hållning för sanningen och vårt engagemang för grundläggande religiösa, teologiska och moraliska principer. Vi ser vår verklighet som den är och intar en förnyad ståndpunkt, svarar på den heliga Andens röst djupt inom oss och lyssnar till trons kallelse i denna tid av folkmord. Vi förnyar vårt budskap om tro, hopp och kärlek – och erbjuder en trosinspirerad vision för tiden efter folkmordet.

Del I

Verkligheten: Folkmord, kolonialisering och etnisk rensning

1.1

Detta rop från våra hjärtan har sitt ursprung i **angreppet på Gaza** – ett krig -som lämnat efter sig hundratusentals martyrer och sårade, och nästan två miljoner fördrivna människor. Många har begravts under spillrorna, bränts levande, torterats till döds i fängelser eller fördrivits med våld mer än en gång. Andra har utsatts för svält och blivit måltavlor även när de flytt i jakt på mat. Tiotusentals barn har dödats på de mest fasansfulla sätt. Gazas hälso-, utbildnings-, ekonomi- och miljösektorer – ja, alla delar av livet – har förstörts. Det kommer att ta år att återhämta sig från den förödelse och katastrof som har drabbat oss som folk.

1.2

Människorätsorganisationer, juridiska institutioner och internationella experter har varit entydiga: de ledande israeliska politikernas uttalanden och Israels handlingar i angreppet på Gaza uttrycker det som definierar **folkmord**. Många av krigsförbrytelseerna och brotten mot mänskligheten har dokumenterats, och arresteringsorder har utfärdats mot israeliska politiska ledare på grundval av domar från Internationella domstolen.¹

1.3

De vill inte att vi ska stanna kvar på vår mark, utan att vi ska fördrivas, dödas eller underkasta oss. Folkmordskriget mot Gaza är en **fortsättning på det sionistiska projektet** att ta över hela Palestina och tömma det på dess palestinska befolkning. Etnisk rensning och förnekandet av rätten till återvändande för dem som tvingats bort är en pågående politik som praktiseras i Jerusalem, Västbanken, Gaza och territorierna från 1948. Vårt folks *Nakba* är vår dagliga verklighet. Detta folkmord har utförts av Israel efter årtionden av **apartheid**², **kolonialism**, politiskt förtryck och en medveten politik för att omintetgöra alla möjligheter till en politisk lösning – inklusive tvåstatslösningen. Idag blottläggs den sionistiska ideologins sanna ansikte: ett system som under årtionden har befest en organiserad och sofistikerad apartheidregim, stödd av avancerad teknik som utövar total kontroll över alla aspekter av palestiniernas liv – delar upp landet i fragment, delar dess folk och gör palestiniernas tillvaro till ett outhärdligt helvete. Israels så kallade *nationella lag*, som antogs 2018, förkroppsligar sionistisk rasism och arrogant judisk överhöghet i Palestina, vilket gör apartheid till en levande verklighet. Israels beslut att annektera Västbanken har ytterligare blottlagt det sanna syftet med detta koloniala projekt.

1.4

Medan världens folk har visat solidaritet med oss, har det folkmordsliknande kriget blottlagt västvärldens hyckleri, dess tomma värderingar och den civilisation den skryter med, samtidigt som den påstår sig värna om mänskliga rättigheter och internationell rätt. I själva verket har västvärlden offrat oss och avslöjat sin rasism och **dubbla moral** gentemot vårt folk. Naturligtvis skiljer vi mellan arkitekterna bakom denna destruktiva politik och de många ledare, organisationer och folkliga rörelser som har visat uppriktig solidaritet med palestinierna i Gaza och krävt ett slut på orättvisorna och blodsutgjutelsen samt ett fullständigt erkännande av våra legitima rättigheter.

1.5

Detta krig har också blottlagt en annan verklighet om **sionismen – vare sig den är judisk eller kristen** – i dess rättfärdigande av våld och dödande. Vi palestinska kristna är djupt chockade över många kyrkors ståndpunkter, som antingen har antagit kolonistörens narrativ eller förblir tysta inför folkmordet på vårt folk. Ibland prioriterar de den judisk-kristna interreligiösa dialogen framför sanningen, mänsklig värdighet och livet självt, och ignorerar sammanhanget. De dömer den ena sidan och ursäktar den andra – eller förblir helt enkelt tysta. Vissa går till och med så långt att de intar ståndpunkter som är medskyldiga till, stöder eller uppmanar till folkmord.

1.6

Israel begår dessa brott samtidigt som man åberopar händelserna den **7 oktober 2023** och hävdar att det de gör är en akt av självförsvar – och glömmer bort att Hamas attack den dagen i sig var en följd av decennier av orättvisa, förtryck och fördrivning sedan *Nakba* 1948 och mer än sexton år av en omoralisk, kvävande blockad av Gaza. Att hänvisa till detta sammanhang – och till rätten för ett folk under ockupation att göra motstånd mot sin ockupant och förtryckare – är att erkänna att händelserna den 7 oktober inträffade i ett särskilt sammanhang. Att nämna sammanhanget

rättfärdigar inte dödandet eller tillfångatagandet av civila, kränkningarna av internationell rätt och internationella normer eller krigsförbrytelserna. Samtidigt kan påståendet om "självförsvar" inte vara giltigt. Hur kan en kolonistör försvara sig mot dem som den har koloniserat och fördrivit från deras land? Internationell rätt – om den fortfarande har någon moralisk tyngd – motbevisar detta påstående.³

1.7

Kolonialism, både tidigare och nu, bygger på folkmord, etnisk rensning och tvångsförflyttning av ursprungsbefolkningar – allt för att utnyttja mark, resurser och rikedomar till kolonistörens fördel. Vi ser djupa ekonomiska dimensioner bakom Israels folkmordskrig mot Gaza – särskilt dess intresse för naturgasfälten utanför den palestinska kusten. Kontroll över Gaza innebär också kontroll över en av världens viktigaste handelsvägar och korridorer för energiförsörjning, vilket möjliggör omfattande ekonomiska och kommersiella projekt som befäster den koloniala ekonomiska dominansen på bekostnad av det palestinska folket. Världens tystnad inför folkmordet i Gaza beror inte bara på oskyldig okunnighet. Den är kopplad till enorma ekonomiska intressen som värderar vinst högre än människoliv och mänskliga rättigheter.

1.8

I **Jerusalem** försöker man genom en tydlig kolonialpolitik av religiös och demografisk karaktär judaisera staden på bekostnad av dess pluralism. Det förekommer ständiga angrepp på muslimska och kristna heliga platser, försök att bränna kyrkor, skända och förstöra kyrkogårdar och skriva rasistiska graffiti-slogans på dem. Attackerna mot kristna präster ökar, liksom restriktionerna för kristna religiösa högtider som Den heliga elden på påskaftonen, och palmsöndagsvandringen. De ekonomiska tvångsåtgärderna, genom införandet av skatter och frysning av kyrkans bankkonton – i strid med "status quo" – har också intensifierats. Kyrkoledare i Jerusalem har beskrivit dessa handlingar som en del av en systematisk politik för att tömma det heliga landet på dess kristna.

1.9

Över hela den **ockuperade Västbanken** – från norr till söder – utsätts palestinska städer, byar och beduinsamhällen för oavbrutna angrepp från bosättare och bosättningar. De ödelägger marken, förstör grödor, förgiftar eller beslagtar vattenresurser och attackerar invånarna – allt under skydd, stöd och till och med deltagande av den israeliska armén i våldshandlingar, mord, husrivningar och tvångsförflyttningar. Det palestinska samhället lever under en kvävande belägring som påtvingas oss med checkpoints, vägbommar och en mängd andra mekanismer som förhindrar vårt folks rörelsefrihet.⁴

1.10

För **palestinier inom staten Israel** fortsätter den uppenbara rasismen och diskrimineringen. Palestinska samhällen utsätts för hot, kriminalisering av yttrandefrihet och ett starkt motarbetande av alla försök att försvara palestinska rättigheter. Utredning av och återgärder mot den utbredda organiserade brottsligheten i palestinska städer försummas avsiktligt. De som fördrevs inom Israel 1948 och vars mark konfiskerades nekas fortfarande rätten att återvända till sina byar och återuppbygga sina hem. Beduinska samhällen är fortfarande offer för systematisk fördrivning och etnisk rensning, särskilt i Naqab (Negev).

1.11

Under de senaste åren har Israel – med stöd av USA och andra stormakter – ständigt attackerat det palestinska folkets grundläggande principer och legitima rättigheter. Israel har försökt att radera **flyktingfrågan** genom att försöka förstöra FN:s hjälporganisation för palestinska flyktingar i Mellanöstern (UNRWA), anklaga den för terrorism och pressa givarländerna att dra in sitt stöd. Samtidigt har flera flyktingläger på Västbanken systematiskt förstörts, vilket återigen har tvingat tusentals människor på flykt.

1.12

Organisationer i det palestinska civilsamhället som arbetar med mänskliga rättigheter har utsatts för hårda angrepp i syfte att misskreditera dem, undergräva deras arbete och till och med eliminera dem genom anklagelser om terrorism och genom politiska påtryckningar på regeringar att stoppa deras finansiering och åtala dem.

1.13

Sedan den 7 oktober 2023 har Israel dramatiskt utökat sin **praxis för bortförande och fängslande**. I dag hålls tusentals palestinier – både män och kvinnor – fängslade i israeliska fängelser; ungefär en tredjedel hålls fängslade utan åtal eller rättegång i så kallad administrativ förvaring. Bland dem finns många barn. Sedan kriget började har många dödsfall registrerats i fängelserna. Människorättsorganisationer har dokumenterat systematiska metoder för tortyr, sexuellt våld, svältpolitik och nekande av medicinsk vård. Fångar, särskilt de från Gaza, utsätts för massfängslande och fullständig isolering från omvärlden enligt israelisk militärlag. Detta resulterar i att ett stort antal människor bara försvinner, och de bortförda nekas både juridiska ombud och alla möjligheter till kommunikation.⁵

1.14

Den interna palestinska situationen är i akut behov av omorganisation. Politisk splittring, rivalitet och utestängning har fördjupats. Majoriteten av palestinerna har förlorat förtroendet för sina politiska ledare. Som en följd av Osloavtalet och dess efterverkningar har den palestinska myndigheten fastnat i att tjäna ockupantens intressen – att förvalta det dagliga livet för de ockuperade på uppdrag av den israeliska ockupanten, oförmögen att skydda sitt eget folk från bosätternas terror och den israeliska säkerhetsapparaten.

1.15

Tecken på oordning har börjat sprida sig **inom det palestinska samhället** och har blivit en del av vår verklighet, främst på grund av avsaknad av eller svag tillämpning av rättsstatsprincipen. Detta har lett till en ökning av hot, markintrång, stamtänkande, favorisering och korruption i olika former på bekostnad av det gemensamma bästa, vilket har förstärkt människors frustration och förtvivlan. Mitt i den omfattande förstörelsen och folkmordet i Gaza har våldshandlingar, hämndaktioner, kaos och stölder bara ökat det palestinska folkets lidande.

1.16

Det dagliga livet för palestinier under militär ockupation har kommit att domineras av interna problem: vägspärrar, reserestriktioner vid gränser och övergångar, utbetalning av löner inom den offentliga sektorn och många andra angelägna frågor. Även om dessa frågor är viktiga är de bara symptom på en större verklighet som måste förbli i fokus för vår uppmärksamhet: det system av politisk och militär dominans som Israel som ockupationsmakt har påtvingat det palestinska folket.

1.17

Vårt samhälle och vår politiska kultur lider av brist på förnyelse av ledarskap och visioner genom demokratiska val samt av oviljan att släppa fram unga ledare. Palestina står idag inför ett allvarligt problem med kompetensflykt, som drabbar både kvalificerade yrkesutövare och ungdomar. Detta är ingen frivillig emigration, utan en påtvingad förflyttning som är ett resultat av förtryck och en total brist på möjligheter. Vi bekräftar, som palestinier av alla trosuppfattningar, att vi är det ursprungliga folket i detta land och att vår existens idag står inför ett hot utan motstycke. Den kontinuerliga **emigrationen** av kristna fortsätter och utgör ett reellt hot mot den kristna närvaron i Palestina, som nu riskerar etnisk rensning och utrotning.

1.18

Kristna i Palestina och i diasporan är en oskiljaktig del av det palestinska folket. Deras utmaningar är hela nationens utmaningar. **Kyrkans verklighet** påverkas direkt av allt som händer på plats. Kyrkan fortsätter att arbeta outtröttligt – genom pastoral omsorg och institutionella tjänster – för att stödja sina söner, döttrar och samhället i stort när de möter dessa påfrestningar. Kyrkornas ledare samarbetar för att möta upprepade angrepp, utfärdar uttalanden och intar modiga ståndpunkter, trots de påfrestningar och hot de utsätts för, i hopp om att världen och den världsvida kyrkan ska lyssna. Samtidigt känner vissa palestinska kristna ett växande behov av större närhet mellan prästerskapet och lekmännen, och av en starkare roll för kyrkans ledarskap när det gäller att förkasta ockupationen och dess symboler, lyfta fram lokal teologi och ge den ett bredare uttryck i kyrkans predikstolar och offentliga ställningstaganden.

1.19

Under de senaste åren har vår region – **Mellanöstern** – genomgått stora politiska och regionala förändringar som formats av en medveten plan att införa israelisk militär dominans över hela området med stöd av västmakterna, vilket har ritat upp en ny politisk och demografisk karta i vår region. Israel, som systematiskt stöds av sina allierade, har attackerat många länder i regionen, kränkt deras suveränitet och deras folks suveränitet, åsidosatt internationell rätt och befast sin position som en aggressiv, mobbade stat som står över alla lagar och konventioner – och därmed drivit regionen och faktiskt hela världen till randen av katastrof.

1.20

Som ett resultat av denna externa inblandning och kamp om dominans har **extremistiska och terroristiska religiösa grupper** uppstått – grupper som vi fördömer, tillsammans med dem som har stött, finansierat och/eller beväpnat dem. Dessa rörelser har befast sekterismen på bekostnad av medborgarskapet. Många "minoriteter", däribland kristna i Mellanöstern – särskilt i Syrien och Irak – har fått betala ett högt pris för denna extremism. I solidaritet och bön står vi vid deras sida och vid sidan av alla offer för sekteristisk och religiös terrorism.

1.21

Samtidigt har **normaliseringavtal** marknadsförts som fredsavtal mellan Israel och vissa arabstater under namnet "Abrahamavtalen". Namnet i sig representerar en manipulation av religionen för att tjäna politiska, ekonomiska och normaliseringsagendor – och ignorerar själva kärnan i frågan och prioriteringen att uppnå en rättvis fred med palestinerna själva. Dessa avtal har istället normaliserat ockupationen och apartheid i Palestina, vilket fått dessa förhållanden att framstå som acceptabla och normala. Ett nytt fenomen har också uppstått: "sionistisk islam", en ny rörelse bland vissa araber och

muslimer som av religiösa, ekonomiska eller geopolitiska skäl stöder sionismen och betraktar Israel som en potentiell allierad.

1.22

Mot bakgrund av allt detta måste vi kalla saker vid deras rätta namn: **Israel är en kolonial, exkluderande bosättningsstat** som bygger på att den inhemska befolkningen fördrivs och ersätts av nya bosättare. Av denna anledning avvisar vi själva begreppet ”konflikt”. Verkligheten på plats är snarare tyranni och en förtryckande regim som domineras av bosättarkolonialism och apartheid. Varje förnekande av denna verklighet är ett undvikande av den uppenbara sanningen – ett förnekande som förstärker och upprätthåller orättvisan.

1.23

Vi lever nu i en ny era – en tid där ”makt ger rätt” och fred påtvingas genom militär makt i strid med **internationell rätt** och legitima internationella domstolars avgöranden. Vi bekräftar vårt engagemang för respekten för och auktoriteten hos internationell rätt, som garanterar mänskliga rättigheter och global fred mellan nationer och folk. Detta ögonblick i mänsklighetens historia kräver en hållning baserad på tro och som talar sanning till makten och tyranniet utan kompromisser eller undvikande. Detta är något som står över alla andra palestinska dimensioner; det är verkligen ett *sanningens ögonblick*.

¹ <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/09/israel-has-committed-genocide-gaza-strip-un-commission-finds>

² <https://www.hrw.org/news/2024/09/19/world-court-findings-israeli-apartheid-wake-call>

³ <https://docs.un.org/en/A/RES/37/43>

⁴ <https://www.unocha.org/publications/report/occupied-palestinian-territory/west-bank-movement-and-access-update-may-2025>

⁵ <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2024/07/un-report-palestinian-detainees-held-arbitrarily-and-secretly-subjected>

Del II

Ett avgörande ögonblick för oss

2.1

Inför denna hårda verklighet och i detta avgörande ögonblick höjer vi denna röst – först till oss själva, till sönerna och döttrarna i våra kyrkor och församlingar, och till hela vårt folk i hemlandet och i diasporan. Det är en röst av ståndaktighet, en förnyad kamp för sanningen och en uppmaning att lyssna till Guds röst inom oss och till oss. Detta är en tid för solidaritet och ömsesidigt stöd – en tid att inta tydliga och modiga positioner som bygger på principer om tro och nationell tillhörighet.

Detta är *sanningens ögonblick*. Vi bekräftar att det som har byggts på lögn och historisk orättvisa aldrig kan leda till fred eller hållbarhet. **Sanna lösningar börjar med att avskaffa förtryckande, rasistiska system. Först då kan vi tala om en ny horisont som vi drömmer om och längtar efter – en horisont där vi förblir i vårt land tillsammans med alla som bor där på grundval av rättvisa, jämlikhet och lika rättigheter, fria från överhöghet och dominans.**

2.2

Vi efterlyser en **omfattande nationell omvärdering** av vår verklighet – för att dra lärdomar och insikter av den – som leder till en enad, kollektiv vision och en tydlig strategi för framtida åtgärder, grundad på palestinsk självständighet i beslutsfattandet. Detta måste innefatta en kritisk granskning av alla föreslagna lösningar och deras genomförbarhet inom en legitim representativ ram som säkerställer självständighet i beslutsfattandet och rätten till självbestämmande. Vi varnar för att ge vår nationella kamp en religiös karaktär eller förvandla den till en religiös fråga som ställer religioner mot varandra.

2.3

Det är dags för **motstånd som tar sig uttryck i kostsam ståndaktighet på vår mark** inför varje försök till fördrivning, annektering och folkmord, ett motstånd som lever i vår enighet, vårt samarbete och vårt engagemang för vår tro, våra nationella principer och alla våra rättigheter. Att hålla fast vid tro och hopp är motstånd. Att be motstånd. Att skydda de heliga platserna är motstånd. Att bevara den sociala freden är motstånd.

2.4

I en tid då palestinskt motstånd och globala solidaritetsrörelser kriminaliseras, bekräftar vi alla koloniserade folks rätt att göra motstånd mot sina kolonisatörer. Som vi angav i vårt första dokument, förblir vi engagerade i principen om *kreativt motstånd* – ett fast och kostsamt ställningstagande mot pågående orättvisor. Vi ser **kreativt motstånd förkroppsligat i de populära palestinska rörelserna som konfronterar ockupationen, utvidgningen av bosättningarna, bosätternas terrorism och apartheid, liksom i arbetet inom civilsamhällets organisationer, juridiska och mänskliga rättighetsinitiativ, kulturellt, teologiskt och diplomatiskt engagemang samt i student- och arbetarrörelser. I allt detta och mer därtill ser vi effektiva medel för motstånd grundade i kärlek – en kärlek som kan åstadkomma förändring och förnya hoppet.**

2.5

Vi sätter stort värde på de **globala motståndsrörelserna, opinionsbildningen och det folkliga trycket** som agerar för att förmå regeringar och internationella organ att ta sitt ansvar, bland annat genom att isolera Israel med bojkotter och sanktioner tills landet följer internationell rätt. Vi ser detta ur ett moraliskt perspektiv.

Strategierna med bojkotter, avinvesteringar och sanktioner är enligt vår uppfattning effektiva former av kreativt motstånd som har sin grund i kärlekens och icke-våldets logik, vilket bekräftas i vårt ursprungliga dokument.

2.6

När vi bevittnar den ekologiska förödelse som Israel begår i Gaza och de upprepade angreppen och miljöförstörelsen på Västbanken som hotar framtida generationer, förnyar vi vår tillhörighet till detta land och våra rötter i det. Vi bekräftar **livets helighet och skyldigheten att ta hand om skapelsen**. Vår kallelse är att leva i ömsesidig samexistens med skapelsen – i en gemensam tro och ett moraliskt ansvar som omfattas av individer och institutioner, såväl offentliga, statliga, sociala som religiösa.

2.7

Vi vill framhålla det akuta behovet av att skydda alla som är **utsatta i samhället: offren för ockupation och kolonialisering; människor med funktionsnedsättningar**, särskilt de som har förlorat

lemmar; de som har brustna hjärtan, de som sörjer; och alla som är marginaliserade av någon anledning, inklusive offer för våld i hemmet eller socialt våld, ekonomisk exploatering och könsbaserat våld.

2.8

Bland de ansikten som symboliserar ståndaktighet och hopp i vårt samhälle finns den **palestinska kvinnan** – mormor, mor, syster och dotter – den orubbliga ryggraden, partner i kampen, som håller ihop hem, land, minnen och framtid på en och samma gång. Hennes närvaro är grundläggande för samhället som helhet och hennes bidrag är mångfacetterade i det nationella, sociala, ekonomiska och andliga livet. Den palestinska kvinnan kan inte reduceras till kategorin ”kvinnor och barn”, ansiktslösa offer som berövats sin handlingskraft och vilja. Hennes röst, kreativitet och ledarskap står för oundgängliga krafter. Det kan inte bli någon verklig befrielse utan hennes fulla deltagande på alla nivåer av beslutsfattande och nationsbyggande.

2.9

Vårt budskap till oss själva som **palestinska kristna** är detta: *Vi känner historiens tyngd på våra axlar och vi är fast beslutna att bevara det kristna vittnesbördet i detta heliga land.* Till alla palestinier säger vi: *Bevarandet av den kristna närvaron är både en nationell sak och en prioritet.* Vi är varken bara ett antal eller en typ av mångfald inom vårt samhälle. Vi är ursprungliga invånare som förkroppsligar mänskliga värden och strävar efter att arbeta och bygga vårt hemland tillsammans med alla våra partners i det.

2.10

När vi går till oss själva säger vi: ***Vi är söner och döttrar till den första kyrkan*** – ättlingar till apostlarna och helgonen från de första kristna århundradena – de som odlade marken här, byggde landets städer och byar och drack av dess vatten. Vi lever inte i utkanten av detta land. Vi är invävd i dess struktur. Vi bär dess historia och arv. Dess jord känner oss som sina egna. Många imperier har passerat över detta land och försvunnit, begravda i historiens damm, men våra kyrkors klockor fortsätter att ringa – de vittnar om sanningen och förkunnar uppståndelsen varje dag.

2.11

Detta är vad vi säger **till våra unga män och kvinnor**: *Ni är den levande kyrkan; ni är hoppets skatt. Framtiden föds ur er ståndaktighet och er tro.* Vi tror på er. Vi ser er ilska, er sorg, er rädsla. Vi ser också er styrka. Vi vet att vår historia inte är slut, att orättvisorna fortsätter. Vi uppmanar er inte till naiv optimism, utan till ett hopp som är rotat i handling. Hopp är inte kapitulation. Hopp är en levande handling av motstånd – att ståndaktigt vägra acceptera den död som påtvingats oss, att konfrontera och motsätta oss alla former av orättvisa och ockupation. Jesus Kristus vandrade med de fattiga och svaga, stod vid de förtrycktas sida och övergav aldrig kärleken eller kompromissade med sanningen och rättvisan. För mänsklighetens frälsning accepterade han korset. Hans uppståndelse var en seger över döden och orättvisan, ett tecken på hopp rotat i tro. Det är detta hopp som håller oss uppe idag.

2.12

Och vi säger också till er: ***Ni är inte ensamma. Det finns de som står vid er sida i Palestina och runt om i världen.*** Även om tystnaden råder nu, ska dagen komma då era röster kommer att höras. Era röster är viktiga. **Uttryck er. Skriv. Sjung. Skapa. Organisera. Gör motstånd genom er mänsklighet i**

en värld som försöker beröva er den. Våga älska, drömma och forma en fri och strålande framtid. Vi hyllar era initiativ och era aktiviteter – i kyrkor, i nationella och civila engagemang, inom scouting, ungdomsarbete, idrott, kultur, konst, politik och mänskliga rättigheter – alla präglade av öppenhet mot samhället, av volontäranda och av tro och hopp fritt från sektarism. Vi hämtar inspiration från er ståndaktighet och er kärlek, och vi ser i er löftet om en bättre framtid.

2.13

Till vårt folk i diasporan, de som tvingats fly: *Ni må vara geografiskt långt från Palestina, men Palestina lever inom er.* Vi uppmanar er att engagera er i gemenskaper, rörelser och koalitioner som syftar till att stärka vår ståndaktighet och bekräfta vår närvaro. Ni spelar en viktig roll. Er röst har makt att förändra verkligheten. Vi värdesätter ert engagemang. Vi har hört era röster. Hela världen har hört dem. Dela vårt lidande och våra berättelser om ståndaktighet och framgång. Skapa utrymmen för dialog och för att bygga broar mellan oss och de religiösa och politiska ledarna i de länder där ni lever i diasporan. Agera med visdom och visa världen den sanna bilden av vårt folk. I er ligger också hoppet om en bättre framtid. Vi kommer inte att förlora vår dröm om återförening, och vi kommer inte att ge upp vår rätt att återvända.

2.14

Vi ger **vårt stöd till våra andliga ledare och kyrkliga institutioner** som fortsätter att vittna om sin kristna tro även i de mörkaste och svåraste tiderna och stärker sina söners och döttrars ståndaktighet.⁶ Vi berömmar särskilt det enorma arbete som kyrkorna i Gaza har utfört genom att ge skydd åt de fördrivna. Vi värdesätter modet hos våra kyrkliga ledare som har stått vid vårt folks sida i Gaza och stöttat deras ståndaktighet mitt i folkmord och fördrivning. **De troende i Gaza** har skrivit heroiska berättelser om ståndaktighet och vittnesbörd. Vissa har blivit martyrer. Många har skadats och förlorat sina nära och kära. Våra böner och hjärtan är med dem. Vi uppmanar kristna över hela världen att stå vid vår sida i våra ansträngningar – tvärtemot vad ytan kan tyda på – att bevara den kristna närvaron i Gaza, som går tillbaka till de tidigaste århundradena av kristendomen, och att förespråka rätten för alla som fördrivits att återvända till sina hem och återuppbbygga sina liv.

2.15

Vi är vittnen till uppståndelsen och till den tomma graven varifrån livets ljus strålade fram. Vi tror att det sista ordet inte tillhör döden, utan livet. Inte mörkret, utan ljuset. Inte orättvisan, utan sanningen. Vi förkunnar tillsammans med aposteln Paulus: "Vi är hårt pressade på alla sidor, men inte krossade; förvirrade, men inte förtvivlade; förföljda, men inte övergivna; nedslagna, men inte förstörda." (2 Kor 4:8–9)

⁶<https://www.fides.org/en/news/69796->

ASIA_PALESTINE_Christian_institutions_third_largest_employer_among_the_Palestinian_population_according_to_a_survey_people

Del III

En uppmaning till omvändelse och handling

3.1

Vi riktar **vår uppmaning till kristna över hela världen**. Vi riktar denna uppmaning från Jerusalem, Betlehem och Nasaret – från Kristi födelseort, från det land där Ordet blev kött, från kärlekens, barmhärtighetens och rättvisans vagga, från lidandets, dödens och uppståndelsens land – från förlösningens och hoppets land – från den plats där mänsklighetens uppmaning till omvändelse och återgång till trons grundvalar har sitt ursprung. Härifrån spred sig tron till jordens alla hörn.⁷ Det är en uppmaning att *”lära sig att göra det goda, söka rättvisa och rädda de förtryckta”* (Jesaja 1:17).

3.2

Den **Gud som uppenbarats för oss i de heliga skrifterna i både Gamla och Nya testamentet** – universums och hela mänsklighetens skapare – är den som blev inkarnerad i Sonen, Jesus Kristus, alla folks Gud (Apg 10:34–35; Romarbrevet 10:12–13). Gud, allas Skapare och Fader, står i solidaritet med och tar de förtrycktas och de nedtrampades parti, offren för alla former av orättvisa och tyranni från alla nationer, oavsett ras, religion eller nationalitet (Lukas 4:18–19). Kyrkans uppdrag manifesteras således i att delta i Guds rikes verk genom att sträva efter fred, försvara de förtryckta och göra gott.

3.3

Folkmord är en kumulativ process – en process som började i sinnet hos de europeiska kolonialmakterna när de förnekade Guds avbild i andra och legitimerade död, dominans och slaveri. Vi anser att **staten Israel, som grundades 1948, är en fortsättning på samma koloniala företag som bygger på rasism och ideologin om etnisk eller religiös överlägsenhet**. Detta projekt etablerade sig i Palestina och strävade efter att fördriva den inhemska befolkningen i Palestina från tiden för Nakba fram till idag. Den palestinska verklighet vi har idag är det oundvikliga resultatet av den sionistiska ideologin och den supremacistiska koloniala bosättarrörelsen, som i sig är en produkt av ett imperialistiskt tänkesätt.

3.4

Folkmord är en strukturell synd mot Gud, mot mänskligheten och mot skapelsen. Det står i direkt motsats till det stora kärleksbudet, som är sammanfattningen av hela lagen (Galaterbrevet 5:14). De som förnekar folkmordet på det palestinska folket i Gaza – trots överväldigande bevis, vittnesmål och till och med uttalanden från sionisterna själva – förnekar det palestinska folkets mänsklighet. Vi har därför rätt att fråga: **Hur kan man tala om kristen gemenskap eller nattvard samtidigt som man förnekar, stöder, rättfärdigar eller förblir tyst inför folkmord** – särskilt när sådana handlingar begås i Guds och Skriftens namn? Alla troende, särskilt kyrkoledare över hela världen, måste reflektera ärligt och visa ånger.

3.5

Vi uttrycker **vår tacksamhet till alla kyrkor som har erkänt den orättvisa som har begåtts mot oss och folkmordskriget i Gaza**. Vi hyllar alla röster som har tagit religiös och moralisk ställning mot sionismen och den så kallade kristna sionismen – som tar avstånd från folkmord och apartheid och kräver stopp för vapenleveranser till Israel och åtal mot krigsförbrytare. I dessa röster kan vi höra och

urskilja stöd för vårt hopp, ett tecken på den heliga Andens närvaro samt närvaron av ett moraliskt samvete hos mänskligheten.

3.6

Vi efterlyser en global teologisk rörelse som bygger på Guds rikes grundval – en rörelse som växer fram ur de sammanhang och den kamp som präglar folk som lider under kolonialism, rasism, apartheid och den strukturella fattigdom som orsakas av korrupta ekonomiska och politiska system som tjänar de imperialistiska intressena i vår värld. Vi ifrågasätter den falska logik som talar om en "neutral" eller "balanserad" fred, liksom former av kyrklig diplomati som undviker att tala sanning till makten som ett sätt att undvika moraliskt och andligt ansvar. Tillsammans med våra partners runt om i världen har vi granskat oss själva för att befria oss från resterna av de kolonialt präglade teologier som vi ärvt från västvärlden.

3.7

Vi tar avstånd från det förtryck och den orättvisa som skapas av den teologi präglad av rasism, kolonialism och etnisk överhöghet som yttrar sig i den kristna sionismen. Denna teologi har lett till apartheid, etnisk rensning och folkmord på ursprungsbefolkningar. Den kristna sionismen åberopar en stamorienterad, rasistisk krigsgud och etnisk rensning, läror som är helt främmande för kärnan i den kristna tron och etiken. Den kristna sionismen måste därför benämnas som vad den i verkligheten är: en teologisk och moralisk korruption. När alla ansträngningar att uppmana kristna sionister till en uppriktig omvändelse är uttömda utan resultat, kräver ett moraliskt, kyrkligt och teologiskt ansvar att de ställs till svars och att deras ideologi förkastas och bojkottas. Tiden är kommen för världens kyrkor att förkasta den sionistiska teologin och tydligt redogöra för sin ståndpunkt om Palestina: att detta är ett fall av kolonialism och etnisk rensning av ett ursprungsfolk.

3.8

Vi fördömer alla som utnyttjar och stöder anklagelser om **antisemitism** för att tysta palestiniernas röst för sanningen. **Vi avvisar alla försök att sammanblanda antisemitism med motstånd mot apartheid** och med påtryckningar för att ställa Israel till svars enligt internationell rätt – särskilt genom användning av definitioner och dokument som är utformade för att tjäna sionistiska ideologier och intressen under sken av att bekämpa antisemitism. Missbruket av termen **antisemitism** förvränger och döljer verkligheten av äkta antisemitism som fortfarande existerar i vår värld och som vi starkt **fördömer tillsammans med alla former av rasism, utestängning och fördomar, inklusive islamofobi.** Den sionistiska ideologin påstår sig representera och skydda det judiska folket, men har då sammanblandat "judar" och "sionister" som om det vore samma sak. Inte alla judar är sionister och inte alla sionister är judar. Denna förvirring har vållat stor skada för judendomen själv och dess image världen över.

3.9

Vi uppmanar alla människor med samvete – **troende på Gud i alla religiösa riktningar och personer med övertygelse** – att gå samman i koalitioner som skyddar mänskligheten från att sjunka ännu djupare ned i en verklighet präglad av orättvisa, tyranni och dominans. Vi efterlyser att en alternativ, rättvis och human världsordning skapas, eftersom det nuvarande globala systemet har misslyckats med sina viktigaste uppgifter: att försvara de svaga och bevara internationell fred och säkerhet.

3.10

Vi upprepar och betonar vår uppmaning **till världens kyrkor** – i samarbete med både religiösa och sekulära koalitioner – att utöva påtryckningar på sina regeringar att isolera Israel, ställa landet till svars, införa sanktioner, bojkotta det och förbjuda vapenexport tills det följer internationell rätt, upphör med förtryck och tyranni och följer principerna om rättvisa och fred. Vi uppmanar också världens regeringar att verka för att krigsförbrytare, oavsett vilka de är, åtalas enligt Internationella domstolens och Internationella brottmålsdomstolens jurisdiktion, att säkerställa upprättelse och ersättning till det palestinska folket, både i deras hemland och för dem som lever i diasporan. Man bör verka för att de fördrivna omedelbart kan återvända, att det sker en återuppbyggnad av Gaza och att folkets uthållighet uppmuntras och stärks.

3.11

Mer än någonsin är det nu dags för **kostsam solidaritet**. Äkta solidaritet är kostsam till sin natur. Den har ett pris. Den är en trosbaserad hållning, ett mänskligt engagemang och ett moraliskt ansvar. Äkta solidaritet är också ett förkroppsligande av vår mänsklighet och vårt broderskap. Antingen lever vi tillsammans – eller så går vi under tillsammans. Idag är det Palestina. I morgon kommer det att vara andra marginaliserade och förtryckta folk.

3.12

Vi vill uttrycka vår stora uppskattning av det ökande antalet **judiska röster** som motsätter sig kriget och konfronterar sionismen utifrån moraliska, trosbaserade och medmänskliga övertygelser. I dem finner vi partners i vår gemensamma mänsklighet och i kampen för frihet och mänsklig värdighet – partners även i religiös och politisk dialog. Under alltför många år har sådana dialoger monopoliserats av sionister och deras allierade, med utgångspunkter som byggt på förstärkning av den sionistiska ideologin och förföljelse av palestinier. Vi uppmanar därför världens kyrkor att **skilja mellan dialog med judar och dialog med sionismen** – ja, att bojkotta dialog med sionistiska röster som har stöttat och fortsätter att stödja ockupationen, apartheid och folkmordet på det palestinska folket. Istället uppmanar vi kyrkorna att stå på samma sida som och **förstärka de profetiska judiska röster som kräver rättvisa och sanning**.

3.13

Kristen solidaritet innebär att stå tillsammans med och stödja landets lokala kyrka i dess uthållighet, stärka de troendes ståndaktighet i landet och uppmuntra kyrkan och andra kristna institutioner som gestaltar och förverkligar den trosgrundade och medmänskliga kallelsen på plats. I dag förnyar vi vår uppmaning till kristna över hela världen att utmana det förtryck som drabbar de kristna i det heliga landet, att komma och besöka de *levande stenarna*, att bevittna och reagera på det ni ser, och att hjälpa till att stärka det palestinska folkets och de kristna palestiniernas ståndaktighet. Detta är vår uppmaning: *"Kom och se."* Berätta sedan vad ni har sett, reagera på det och stå på den uthålliga kyrkans sida.

⁷ <https://www.change.org/p/an-open-letter-from-palestinian-christians-to-western-church-leaders-and-theologians>

Del IV

Tro i folkmordets tid

4.1

Från inkarnationens, korsets och uppståndelsens land förnyar vi vårt hopp till Gud för de fattiga, de förtryckta och de nedtrampade människorna. Folkmordskriget har försökt beröva oss vårt hopp och vår tro på Guds godhet och på livet i vårt land. Ändå deklarerar vi vår tro på en helig och rättvis Gud och på den rätt som Gud har gett oss att leva med värdighet i vårt land och på våra förfäders mark. Detta är vårt hopp. **Detta är vår ståndaktighet. Detta är vårt motstånd.**

4.2

Vi har hört mycket talas om **politiska lösningar** och fred, medan verkligheten på plats säger något annat. Att tala om en politisk lösning idag är meningslöst om vi inte först på allvar tar itu med att **erkänna och rätta till tidigare oförrätter** – med början i ett erkännande av den **historiska orättvisa som palestinierna har utsatts för sedan sioniströrelsens uppkomst och Balfourdeklarationen**. Varje ärlig början måste innefatta **avveckling av kolonialismen och apartheidsystemet som bygger på judisk överhöghet, så som detta uttryckts i Israels rasistiska nationella lag. Vi avvisar också förslagen om en försvagad, villkorad stat** som saknar fullt inflytande över sina gränser, vatten, luftrum och säkerhet. Det som krävs är internationella åtgärder och skydd, ansvarsskyldighet för krigsförbrytare och ersättning till överlevande från folkmordet, Nakba och kolonialismen. **Varaktiga lösningar bygger inte på våld, utan på rättvisa, jämlikhet och rätten till självbestämmande.**

4.3

Vårt mål är att få leva som Guds söner och döttrar i vårt hemland utan barriärer, murar, militär ockupation och apartheid, i en värld där rättvisa, rättfärdighet och jämlikhet råder. Vi ser framför oss en framtid där vår värld är fri från krig, död, sekterism och segregation, där sanningens ord står över maktens ord, där lagen är grundad på fred och rättvisa. Vi hämtar vårt hopp från Guds ord och från den levande tron i våra hjärtan, och vi vägrar att överlåta utformandet av framtiden till extremismens, kolonialismens och överhöghetens röster.

4.4

Vi tar avstånd från idén om en religiös stat, eftersom en sådan stat begränsar livet inom snäva ramar, gynnar vissa medborgare framför andra och utesluter och diskriminerar vissa bland folket. **Vårt hopp står till en civil, demokratisk stat grundad på en kultur av pluralism** – inte numerär dominans – som erkänner godheten och värdet hos varje person som tillhör landet. En sådan kultur, rotad i kärlekens bud, förpliktigar oss att konfrontera alla former av extremism och rasism i vårt land – rikt som det är på mångfald av folk, kulturer och religioner – **på grundval av jämlikhet inför lagen och fullt medborgarskap för alla.**

4.5

Från våra hjärtans djup höjer vi detta rop fött ut smärta, folkmord och fördrivning – ett profetiskt rop om ståndaktighet. Vi bekräftar vårt fasta beslut att arbeta för detta lands och hela mänsklighetens

bästa på grundval av vår gemensamma mänsklighet **till den dag då vi lever fria i vårt land tillsammans med alla landets invånare i sann fred och försoning grundad på rättvisa och jämlikhet för hela Guds skapelse, där "trofasthet spirar ur jorden, rättvisa blickar ner från himlen" (Psaltaren 85:10).**
